

maal, om der er saadanne Misligheder tilstede, under Paakjendelse, men betragte Afgjørelsen som endelig, og de, som mene dette, mine Herrer, ville sandsynligvis, naar Regjeringen har affædiget 'en Embedsmand uden at give ham regelmæssig Pension, og naar derpaa Lovgivningsmagten, altsaa begge Thing og Regeringen, enes om en Lov, der siger, at der ikke skal tillægges ham nogensomhelst Pension, vistnok ogsaa i dette Tilfælde mene, at Domstolene heller ikke vare kompetente til at sige: ja, der er ingen Misligheder, begaaet, altsaa skal Bedkommende have fuld Pension. Andre havde vistnok, som sagt, Domstolenes Myndighed til steds at prøve, om Betingelsen for, at der undrages den Affædige den almindelige Pension, er tilstede. Og jeg bemærker udtrykkelig, at selv de, der ikke i Almindelighed ville erkjende, at Domstolene skulle tilfidesætte en Lov, der efter Domstolenes Mening er grundlovsstridig, — thi de Herrer vide, at vi befinde os paa et meget alvorligt Terrain — jeg siger, selv de, der ikke i Almindelighed ville vedkjende sig denne Sætning, at Domstolene ere forpligtede til ikke at tage Hensyn til en Lov, som efter Domstolenes Mening var stridende mod Grundloven, selv de kunne fortolke Loven, der indeholder en Pensionsnedsættelse, som givet under den stilltende Forudsætning, at der ingen retlig Indvending kunde gjøres ved Tilstedeværelsen af de faktiske Omstændigheder, der udelukke fra den sædvanlige Pensionsret. Men, mine Herrer! selv om man hylder denne videregaaende Opfattelse af Domstolenes Competence, tør jeg sige, at det altid vil øve en vis Indflydelse, at der er vedtaget en særlig Lov om den Paagjældendes Behandling efter Pensionslovens § 6. Domstolenes Competence staar uimodsigeligt mere ubunden, mere uhemmet, ligeoverfor en Afgjørelse, der ikke træffes af Lovgivningsmagten, men kun af et enkelt Thing. Det er dette, jeg beder Thinget at erindre, at ved Regtelse af saadanne Lovforslags videre Fremme, som det, der her foreligger, tilveiebringes der ingen Afgjørelse af Lovgivningsmagten; naar et enkelt Thing standser Loven, kommer der ingen Afgjørelse fra Lovgivningsmagtens Side i Henhold til Pensionslovens

§ 6; saa staar det hele. Spørgsmaal ligeoverfor Domstolene ligesom i det Tilfælde, jeg foresigtede til, hvor der var faldet en Høiesteretsdom, hvorved Høiesteret selv havde afgjort Spørgsmaalet, om den Paagjældende skulde have fuld Pension imod Regjeringens Mening; saa vil det Hensyn, som ellers efter Manges Mening af en Domstol vil blive taget til en af Lovgivningsmagten truffen Afgjørelse, en Afgjørelse, som haade Rigsdagen og Regjeringen ere blevne enige om, rent forsvinde. Den ensidige Afgjørelse af dette Thing vil ikke kunne gjøre Krav paa større Indflydelse, end Regjeringens Mening havde i det paagjældende Tilfælde. Dette, mine Herrer, er det Synspunkt, som jeg betvivler, at Udvalgets Flertal tilfulde har overveiet. Jeg undlod ikke under Forhandlingerne med Udvalget at fremhæve, hvorledes Sagen havde denne alvorlige konstitutionelle Side, og jeg bad Udvalget betænke, om det var ønskeligt i Sager af denne Bessaffenhed at fremkalde en ensidig Afgjørelse, hvorved der — det er mere Sagen i dens Almindelighed jeg betragter, end dette ganske enkelte Tilfælde, der jo er af en eiendammelig Natur — vilde fremkomme en Stilling ligeoverfor Domstolene, som jeg ikke tror er den, som virkelig kan have været paatænkt, eller som Thinget kan være tjent med, at nemlig Thinget ved at forkaſte Sagens videre Fremme i Virkeligheden stiller Spørgsmaalet langt friere for Domstolenes Afgjørelse, end hvis Regjeringen og Rigsdagen blive enige om en særlig Lov i Henhold til Pensionslovens § 6. Jeg kan derfor ikke se rettere, og det i særdeleshed naar jeg stiller mig paa Thingets Standpunkt, end at det vil være hensigtsmæssigt, at Thinget viser Sagen tilbage til Udvalget, hvis den ærede Ordfører selv vilde gaa ind derpaa, eller hvilkensomhelst anden Fremgangsmaade han nu maatte ville følge, men derimod ikke nu forkaſte Lovforslaget; thi derved vil, tror jeg, opnaas noget ganske Andet, end man tilsigter.

Formanden: Folkethingsmanden for Odense Amts 5te Valgkreds har Ordet.

S. M. Petersen: Jeg frasalder Ordet for Diebliffet.